

Kako je bilo v raju (1)

Nekega dne, potem ko je v edenskem vrt preživel že skoraj celo večnost, je hotel Adam govoriti z Bogom.

»Gospod, imam težavo,« mu začne previdno razlagati.

»Le kakšno,« zanima Boga.

»Gospod, vem, da si me ustvaril iz velike ljubezni in mi dal na razpolago toliko čudovitih stvari in živali v tem vrtu, ampak kljub temu nisem srečen,« potoži Adam.

»Kako to?« prisluhne Bog.

»Gospod, vem, da si ta kraj z vsemi lepotami ustvaril zame, ampak jaz sem tu – osamljen,« razodene svojo žalost Adam.

»Če je tako, ti lahko pomagam. Zate bom ustvaril žensko,« ga potolaži Stvarnik.

»Ženska – kaj pa je to?« želi vedeti Adam.

»Ta ženska bo najbolj inteligentno, čuteče, skrbno in lepo bitje, kar sem jih ustvaril. Tako bo razumna, da bo ugotovila, kaj si želiš, še preden boš to izrekel; tako čuteča in skrbna bo, da bo takoj zaznala vsako tvojo skrb in jo spremenila v srečo; njena lepota pa se bo kosala z milino nebes in zemlje. Brez vprašanj bo skrbela zate v vseh željah in potrebah. Res, to bo prava spremljevalka zate,« Adamu prihodnjo srečo popisuje Božji glas.

»Slišati je odlično,« je navdušen Adam.

»Res je, vendar pa te bo to nekaj stalo.«

»Koliko me bo stala ta 'ženska'?« zanima Adama.

»Stala te bo desne roke, desne noge ter očesa in ušesa po tvoji izbiri,« pojasni Bog.

Adam umolkne in nekaj časa razmišlja z izrazom globoke zakrbljenosti na obrazu. Končno le spregovori:

»Hm, kaj pa bi dobil za eno rebro?«

Ostalo je, pravijo, zgodovina.